

Τῆ ἱε΄ τοῦ μηνὸς αὐγοῦστοῦ
Μνήμη τῆς κοιμησέως τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης
ἡμῶν θεοτοκοῦ καὶ ἀειπαρθενοῦ Μαρίας

* * * * *

Εἰς τὸν ἑσπερινόν

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ΄ (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροῦς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου

σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἄνεταιλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὴν ἀ' στάσιν.

* * *

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

ᾠχος Ἱ Πα ρ

Κ υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α ξ α α π ρ ο ο ο ς σ ε ε ρ ει

σα κου σο ο ο ον μου ει σα α κου ου σο ον

μουου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε

κρα α ξα προς σε ε ει σα κου σο ο ο ον μου ου

ου προ σχες τη φω νη η η η τη η ης δε η η

σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προς

σε ε ε ε ε ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι ε

Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο ο σε ευ χη

η η μου ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι

ο ο ο ον σου ε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου θυ

σι α ε σπε ρι ι νη η ει σα κου σον μου Κυ υ

υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ υ

ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη

ρι ασ του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α

μαρ τι ι αις

Συν ανθρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι

αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των

Παι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξει με ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα

να α τω την κε φα λην μου

Οτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυ των

Ακου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης

δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Οτι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χην μου

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν

το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν

Π ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρ

τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προ Κυ υ ρι ον ε δε η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω

Ε ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου

και συ εγνωστας τρι βους μου

Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκων με

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν
ο εκ ζη τω ων την ψυ χην μου

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει
η ελ πισμου με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει
νω θην σφο δρα

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με
τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ε

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του ε
ξο μο λο γη σα σθαι το ο νο μα τι ι σου

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα
πο δω ως μοι

Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ
ρι ε ει σα α κου σον της φω νης μου

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις

την φωνήν της δεήσεώς μου

Ἰστῶμεν Στίχους ᾠδῆς καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ', δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται;

Ὅτι παράσοι οἰλασμός ἐστιν

Αὐτόμελον.

Ὁ του παράδοξου θανάτου ἀποσηπ-
γηήητησ ζωής ἐεν μνηήμείω
τιλιθεεταίαι και κλιιμαξπροο-
ουραανοονοοταφοος γιιινεεε
ταιαι Ευφραιαι νθ Γεεθσημαανη της Θεε
οτοοκουτοααααγιοντεεε
μεεενοος Βοηησωμενοι πιιστοι τον
Γααβριηηλ κηκτη μεεεενοι οιααξι
ιιααρχοον Κεχαριτωμενηηχαι
αιαιαιαιρεεεε μεεετασουουοο
Κυυυριιιοος οπαρεεχωντω

ω κο ο ο σμω ^Δδι α σου το με γα α ε ε ε
ε ε λε ε ε ε ος ^π9

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ
ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ^Δηλ πι σεν η ψυ χη μ ε

πι ι τον Κυ ρι ι ον ^Δ2

Ω του πα ρα δο ο ξου θαυ μα α τος η πη
γη η η τη ης ζω ης ε ε εν μνη η μει ει ω ω
τι ι ι θε ε ε ται αι ^π9 και κλι ι ι μαξ προς
ου ρα α νο ον ο ο τα φο ος γι ι ι νε ε ε
ται αι ^π9 Ευ φραι αι ν ε Γε εθ ση μα α νη ^Δ2 της Θε ε
ο το ο κου το α α α α γι ο ον τε ε ε
με ε ε νο ος ^π9 Βο η η σω με εν οι πι ι στοι ^Δ2 τον
Γα α βρι η ηλ κε κτη με ε ε ε νοι οι τα α ξι
ι ι α αρ χο ον ^π9 Κε χα ρι τω με νη η χαι
αι αι αι αι ρε ε ε ε με ε τα σου ου ο ο
Κυ υ υ ρι ι ι ο ος ^π9 ο πα ρε ε χων τω

ω κο ο ο σμω ^Δδι α σου το με γα α ε ε ε
ε ε λε ε ε ε ος ^π9

Στίχ. Από φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπό φυλακῆς πρωΐας ^Δ

ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι ι τον Κυ ρι ι ον ^Δ

B α βαι αι αι αι αι ^Δτων σων μυστη ρι ι ων α

α γνη ^π9 του Υ ψι στ ε θρο ο ο νο ος ^Δ α α α

νε ε δει ει χθη ης Δε ε ε σποι οι οι να α ^π9 και

γη η θεν προς ου ρα α νο ον με ε τε στη ης ση

η η με ε ε ρο ον ^π9 Η δο ο ξα στ ε ευ προ ε πης

θε ο ο φεγ γε ε σιν εκ λα α α αμ π ε ε

σα α χα α ρι ι ι σι ι ^π9 Παρ θε ε νοι συν

τη Μη τρι ι ι ι ι του Βα σι ι ι λε ως ^Δ προς

υ υ υ ψος ε πα αρ θη η τε ε ^Δ Κε χα ρι

τω με νη η χαι αι αι αι αι ρε ε ε ε με ε

τα σου ου ο ο Κυ υ υ ρι ι ι ο ος ^π9 ο

πα ρε ε χων τω ω κο ο ο σμω ^Δδι α σου το με

γα α ε ε ε ε ε λε ε ε ε ος

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ

εκ πα σωντων

α νο ο μι ων α αυ τσ

B α βαι αι αι αι αι των σων μυ στη ρι ι ων α

α γνη του Υ ψι στσθ θρο ο ο νο ος α α α

νε ε δει ει χθη ης Δε ε ε σποι οι οι να α και

γη η θεν προς ου ρα α νο ον με ε τε στη ης ση

η η με ε ε ρο ον Η δο ο ξα σθ ε ευ προ ε πης

θε ο ο φεγ γε ε σιν εκ λα α α αμ πσ ε

σα α χα α ρι ι ι σι ι Παρ θε ε νοι συν

τη Μη τρι ι ι ι ι του Βα σι ι ι λε ως προς

υ υ υ ψος ε πα αρ θη η τε ε Κε χα ρι

τω με νη η χαι αι αι αι αι ρε ε ε ε με ε

τα σου ου ο ο Κυ υ υ ρι ι ι ο ος ο

πα ρε ε χων τω ω κο ο ο σμω δια σου το με

γα α ε ε ε ε ε λε ε ε ε ος

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ε παι νε σα τε

αυ τον πα αν τες οι λα α οι

Την σην δο ξα ζου ου σι Κοι μη η σιν Ε ξου

σι ι ι αι αι θρο ο νοι Αρ χαι αι αι αι Κυ

ρι ι ο ο τη η η τε ες Δυ να α μεις και αι

Χε ρου ου βιμ και τα φρι ι ι κτα α α α Σε

ε ρα α α φιμ Α γα αλλονται αι γη γε ε νεις

ε πι τη θει ει α σου ου δο ο ο ο ξη η κο ο

σμου ου ου με ε νοι οι Προσ πι πτου ου σι βα σι ι

λεις συν Αρ χαγ γε ε λοις Αγ γε ε ε ε λοι οισ

και αι με ε ελ πσ σ σι ι Κε χα ρι ι τω

με ε ε νη η χαι αι ρε με τα σσ σ ο Κυ

υ ρι ι ι ος ο πα ρε ε χων τω ω κο ο

ο σμω δι α σου το με γα α ε ε ε ε ε

λε ε ε ε ος

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου

με ε νει εις το ον αι ω ω να

Την σην δοξαζου ου σι Κοι μη η σιν Ε ξου

σι ι ι αι αι θρο ο νοι Αρ χαι αι αι αι Κυ

ρι ι ο ο τη η η τε ες Δυ να α μεις και αι

Χε ρου ου βιμ και τα φρι ι ι κτα α α α Σε

ε ρα α α φιμ Α γα αλλονται αι γη γε ε νεις

ε πι τη θει ει α σου ου δο ο ο ο ξη η κο ο

σμου ου ου με ε νοι οι Προσ πι πτου ου σι βα σι ι

λεις συν Αρ χαγ γε ε λοις Αγ γε ε ε ε λοι οις

και αι με ε ελ πσ ς ς σι ι Κε χα ρι ι τω

με ε ε νη η χαι αι ρε με τα σσ ς ο Κυ

υ ρι ι ι ος ο πα ρε ε χων τω ω κο ο

ο σμω δι α σου το με γα α ε ε ε ε ε

λε ε ε ε ος

Ἦχος ♯ Πα ρ

Δ^{Πα} ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνε ε
ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α α α μην

Θ^{Πα} ε αρ χι ω νε ε ευ μα α α α τι παν το
θεν οι θε ο φο ο ροι Α πο ο ο στο ο ο ο
λοι υ πο νε ε φων με ταρ σι ω ως αι ρο ο ο
με ε ε ε νοι

Κ^{Νη} α τα λα βον τες το πα α να χρα αν τον και ζω
αρ χι κο σου ου σκη η νος ε ε ξο χω ως η σπα
α α α α ζο ο ο ον το

Α^{Πα} ι δε ε υ πε ε ερ τα α α α τοι των
ου ρα νων Δυ υ υ να α α μει εις συν τω οι
κει ω Δε ε σπο ο ο τη η πα α α α ρα γε ε
νο ο με ε ε ε ναι

Το θεοδοχον και ακραιφνε στα τον σωω
 μα προοπεμ που ουσιτω δε εεικρα
 του ουου μεναι αι Δυπερκοσμιως δεεπροο
 ωωχοοντο και αορατω ωως εε
 βοωνταις ανωτεεεραιαις τα
 ξι αααρχιιαιαις ιδουηπαντα
 αανααασσα θεοπαισα ααραγεε
 γοοοοεν

Αραατε πυυυυλας και τααα
 αυτην υπερκοσμιιωωςυποδεε
 ξαασθετην τουαενααααουουου
 φωτοος Μητεεεεραα

Διαταυτηςγαρηπαγγενηητωνβροο
 τωνσωτηριιαααγεεγοοοεν
 ηατενιιζειν ουκισχυοομεεν καιταυ

τη α ξι ον γε ε ε ε ε ε ρας α πο νε
 ε ε μιν α α δυ υ υ υ να α α τον

Τ αυ της γαρ το υ πε ερ βα α α α α λ λ ο ν
 υ περ ε χει πα σαν ε ε εν νοιοι οι οι αν

Δ ι ο α χρα αν τε θε ο ο ο το ο ο κε ε
 α ει συν ζω η φο ρω ω βα σι ι λει ει και το κω

ω ω ζω ω ω σα πρε σβε ευ ε δι ι η νε ε κω
 πε ρι φρου ρησαι και σω ω ωσαι α πο πα σης προ σβο

ο ο λη ης ε να αν τι ι ι ας την νε ο λαι
 αι αι α α α αν σου την γαρ σην προ στα σι ι ι

αν κε κτη η η με ε ε ε θα

Ε ις τας αι ω ω ω νας α γλα ο φανωσ μα α
 κα ρι ι ι ζο ο ο ο ν τε ε ε ες

Εἵσοδος καὶ ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον

Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς
αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος I. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ
Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ι
στε ε ε ελ θε ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
υ υ μνϷ Ϸ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ι ι αις Γι υι ε ε Θε ε Ϸ
Ϸ Ϸ ζω ω η η ην ο ο ο δι δϷς δι ι ο ο ο

ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Καὶ φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῆ Κυριακῇ ἑσπέρας.

ᾠχος πλὴν Νη ς

I δὲ δὲ δη εὐ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον
 πα αν τες οι δὲ δὲ λοι Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Οἱ ἐστώτες ἐν οἴκῳ Κυρίου,
 εν αυ λαις οι οι κδ δ

Θε ου ημων

I δὲ δὲ δη εὐ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον
 πα αν τες οι δὲ δὲ λοι Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια
 και εν λο γει τε ε τον Κυ ρι ον

I δὲ δὲ δη εὐ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον
 πα αν τες οι δὲ δὲ λοι Κυ ρι ι δ δ δ δ

Τῆ Δευτέρῃ ἑσπέρας.

ᾠχος πλὴν Δι - θ

K υ υ ρι ος ει σα κδ σε ται μδ εν τω

παστας η με ραστηςζω ης μϑ π ρ

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου Δ οὐ

φοβηθήσομαι κακά Δ ο τι συ υ μετ ε μϑ ϑ ϑ ει Δ

Τ ο ε λε ος σϑ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με Δ

παστας η με ραστηςζω η ης μϑ ϑ ϑ π ρ

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος π ρ Κε ρ

Ο θε ος εν τω ο νο μα τι σϑ σω σον με ν ρ

και εν τη δυ να μει σϑ κρινεις με υ ρ

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου υ ε νω τι

σαι τα ρη μα τα τϑ στο μα τος μϑ υ ρ

Ο θε ος εν τω ο νο μα τι σϑ σω σον με ν ρ

και εν τη δυ να μει σϑ κρινεις με υ ρ

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι υ και ο Κυ ρι ος

αν τι ληπτω ρ της ψυ χης μϑ υ ρ

Ο θε ος εν τω ο νο μα τι σϑ σω σον με ν ρ

και εν τη δυ να μει σϑ κρινεις με ε ε ε υ ρ

Τῆ Πέμπτη ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-θ.

Η βο η θει α α μ πα ρα Κυ ρι ι ι

Ⲅ τϷ ποι η σαντος τον Ⲅ ρα νον και την γη ην

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη
ο θεν η ξει

η βο η θει α μ

Η βο η θει α α μ πα ρα Κυ ρι ι ι

Ⲅ τϷ ποι η σαντος τον Ⲅ ρα νον και την γη ην

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ
φυ λα ξει

την ψυ χην σο Κυ ρι ος

Η βο η θει α μ πα ρα Κυ ρι ι Ⲅ τϷ

ποι η σαντος τον Ⲅ ρα νο ον και τη ην γη η

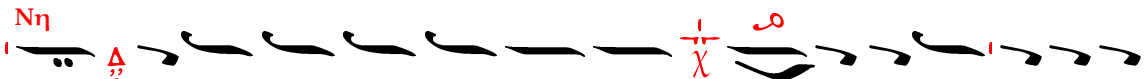

ην

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας.

Ἦχος Γα ϕ

Ο Θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε ι το ε λε

ο ος σϷ προ φθα α σει με

Στίχος α'. ^{Γα}
Ε ξε λθ με εκ των εχ θρων μθ ο Θε
^{Νη}
 ος και εκ των ε πα νι στα με νων επ ε με ε λυ
^Μ
 τρω σαι αι με
Ο ^{Γα}
 Θε ος α ντι λη πτω ρ μθ ει το ε λε
^{Γα}
 ο ος σθ προ φθα α σει με

Στίχος β'. ^{Γα}
Ρ υ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την
^{Νη}
 α νο μι αν και εξ αν δρων αι μα των σω σον
^Γ
 με
Ο ^{Γα}
 Θε ος α ντι λη πτω ρ μθ ει το ε λε ο
^χ
 ος σθ προ φθα σει με ε ε ε
 * * *

Και τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

(κῆ' 10-17).

Ἐξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου, καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαρὸράν, καὶ ἀπήντησε τόπῳ, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδου γὰρ ὁ ἥλιος. Καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ· καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ ἐνουπνιάσθη. Καὶ ἰδοὺ κλῖμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῆ, ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτήν· ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς· καὶ εἶπεν· Ἐγὼ ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ τοῦ πατρός σου, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, μὴ φοβοῦ. Ἡ γῆ, ἐφ' ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν καὶ τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡσεὶ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυνηθήσεται ἐπὶ Θάλασσαν, καὶ Λίβα, καὶ Βορὸράν, καὶ ἐπὶ

Ἀνατολάς· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μετὰ σοῦ, διαφυλάσσω σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ, οὗ ἂν πορευθῆς· καὶ ἀποστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην· ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω, ἕως τοῦ ποιῆσαί με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι. Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· Ὅτι ἔστι Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. Καὶ ἐφοβήθη καὶ εἶπεν· Ὡς φοβερός ὁ τόπος οὗτος! οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἢ οἶκος Θεοῦ· καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

(μγ' 27, μδ' 1-4).

Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος Κύριος. Καὶ ἐπέστρεφέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς ἑξωτερῆς, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς· καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ ἠγούμενος οὗτος κάθηται ἐπ' αὐτήν, τοῦ φαγεῖν ἄρτον. Κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλάμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(θ' 1-11).

Ἡ Σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπήρξε στύλους ἑπτὰ. Ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἠτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα· Ὅς ἐστὶν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με. Καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν· Ἔλθετε, φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν. Ἀπολείπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει. Ὁ παιδεύων κακούς, λήφεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν. Ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν· οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ μώλωπες αὐτῷ. Μὴ ἔλεγχε κακούς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἔλεγχε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γνώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου· καὶ βουλὴ Ἁγίων, σύνεσις· τὸ δὲ γινῶναι νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς. Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοὶ ἔτη ζωῆς.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσασμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Ε^{Πα} πρε πε τοις αυ το πταις τϛ λο γϛ και υ πη η ρε
ε ε ταις και της κα τα σαρ κα μη τρος α αυ τϛ
την κοι μη σιν ε ε ε πο ο πτε ε ευσαι τε
λευ ται ον ϛ σαν επ αυ τη μυ στη ρι ι ο ον ι
να μη μονοντην α πο γης τϛ Σω τη ρος α να βασιν
θε α σω ων ται αλ λα και της τε κϛ σης αυ τον
τη με τα θε ε ε σει μαρ τυ υ ρη η η σω ω ω
σι δι ο περ παν το ο θεν θει α δυ να α α α
μει ει ει πε ραι αι ω θε ε ε εν τες την Σι ων
κα τε λαμ βα α νον και προς ου ρα νο ον ε πει γο με ε
ε νη ην προ ε πεμ πον την α νω τε ε ε ραν τω ων
Χε ρϛ ϛ βιμ ην και η μεις συν αυ τοι οις προ ο

ο σκυ υ νθ υ υ μεν ως πρε σβευ υ υ σαν υ

περ των ψυ χω ω ων η η η η μων

Ἦχος Δι-θ

Η των ου ρα νων υ ψη λο τε ρα α υ

πα α α α αρ χθ υ υ υ σα και των Χε ρθ

βιμ ε ε εν δο ο ο ξο τε ε ρα και πα σης κτι

σε ω ως τι ι ι μι ι ι ω ω τε ε ε ρα η δι

υ περ βαλ λθ σα α α αν κα θα ρο ο ο ο ο ο

τη η η η τα της α ι δι υ Ου υ σι ι ι

ας δο χει ο ον γε ε ε γε ε ε νη με ε νη εν

ταις τθ Υι υ χε ερ σι ση με ρον την πα να γι αν

πα ρα τι ι ι ι θε ται αι ψυ υ χη ην και συν αυ

τη πλη η ρθ υ υ ται τα συ υμ πα α αν τα

α χα α α ρας και η μιν δω ω ρει ει ει

ται το με ε γα α ε ε ε λε ε ε ε ος

Η Πα να μω μο ος Νυ υ υμ φη και Μη τη ρ της

ευδοκίας τῆ Παάτρος ἡ Θεωπροορι
 σθεισαεις εαυτῆ ἄκατοι οι οι κησιν τῆς α
 συχητῆ εεε νωσεεωσση μεροντην αχραν
 τονψυχην τωποι ητη και Θεωωωω παρατιι
 ιθεεεε εται ἡν ασωματων Δυυ να αα
 μεις θεοπρεπωως υποδεεεχονται και
 προςζωην μετατιθεεται ηοντωςμητηηρτηςζω
 ωης ἡλαμπαστῆ απροσιιιιιιιιτῆ
 ἄφωωωτος ἡσωτηριατωνπιστων καιελ
 πιστων ψυχωων ηηηηημων

Ἦχος Γαϕ

Δ Νη Γα
 ευτεαπαντατα πεεεραταα
 τη ηης γης τῆν σεπτην Μεταστασιντης Θεομη
 τοοροοος μαακααριιιισωωωω
 μεεν εν χειρσιγααρτῆ Υιυι ἄ ἄ ἄ τῆν ψυ
 χηντην αμωμοοον εενααπεεεθεεε

το ο ^{Πη} ο θεν τη α γι α κοι μη η η σει α αυ
 της ^{Πα} ο κο ο ο ο ο σμος α νε ε ε ζω ω
 ο ο ποι η η η η θη η ^{Πη} εν ψαλ μοις και αι
 υ υ υ μοι ο ις και ω δαι αις πνευ μα τι ι καις ^{Γα} με
 τα των α σω μα α α των και των Α α α πο ο
 στο ο ο λων ^{Πη} ε ε ορ τα α α α ζω
 ων φαι αι δρωσ ^{Πη}

Ἦχος Πάφ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ^{Γα} και Α γι ω ω ω
 Πνε ευ μα α α τι ^{Πη}
 Δ ^{Πα} ευ τε φι λε ορ των το ο συ υ υ στη η η
 η μα ^{Πα} δε ευ τε και χο ρει ει ει α αν στη σω
 ω ω ω ω με ε ε ε θα ^{Πη} δευ τε κα τα στε
 ψω μεν α σμα α σι την Εκ λη η σι ι ι ι ι
 αν τη κα τα πα α α α αυ σει της κι βω τσ
 ς ς ς τσ ς Θε ε ε ς ^{Πη} ση με ε ρον γα α αρ

Ἦχος Πα φ

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τας

αι αι ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Α ^{Πα} σα τε ε λα α α οι τη μη τρι τς

θε υ η μων α α α σα α α τε ση η η

η η με ε ρο ο ον γαρ την ο λο φω ω τον ψυ υ

χην α αυ της εις τας α χραν τας πα α λα α α α α

μας τς εξ αυ της σαρκω ω θε εν τος α νευ σπο ρας

πα α ρα τι ι ι ι ι θη η η η σιν ω και προε

σβε ε ευ ει ει α α δι α α λει ει ει πτω ως δω ρη

θη ναι τη οι κς με νη ει ει ρη η η νη ην και το

με γα ε ε λε ο ο ο ο ο ο ο ος

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος Πα φ

Δ ^{Βς} ευ τε α νυ μνη σω ω μεν λα α οι την πα να

γι αν Παρ θε ε ε νον α α α γνην ε

^{B8}
 ξης αρ ρη τως προ ηλ θεσαρκω θεις ο Λο γο ος τ8 Πα α
^{Πα}
 τρος ^Δ κρ α ζον τες και λε ε ε γο ο ο ον τες ^π9 ευ
^{B8} ^Μ ^{Πα}
 λο γη με νη συ εν γυ ναι ξι ι ι ι μα α κα α
 ρι α α η γα α στηρ ^π9 η χω ρη η σα α α
^π9 ^{B8}
 σα α Χρι ι ι στον αυ τ8 ταις α γι αις χε ερ
^{Πα}
 σι την ψυ χη ην πα ρα α θε ε ε με ε ε ε ε
^{B8}
 νη ^π9 πρε σβευ ε α χρα αν τε σω θη η ναι τας ψυ υ χας
 η μω ων ^β ^γ ^π9

^{Στίχ.} Ανάστηθι, Κύριε, εις την ανάπαυσίν σου, ^π9
 συ και η κι

^π9
 βω τος τ8 α γι α σμα α το ο ο ο ος σ8 ^π9

^{B8}
T ην παν σε πτον σ8 κοι μη σιν Πα να γι α Παρ
^Δ ^π9 ^{B8}
 θε νε α α γνη των Αγ γε λων τα πλη η η θη ε εν
^Δ ^π9
 ου ρα α α νω και αν θρωπων το γε νος ε πι της
^{Πα}
 γης μα κα ρι ι ι ζο ο ο ο μεν ^π9 ο τι μη τηρ
^π9
 γε γο ο νας τ8 ποι η του των α πα α α αν τω ων Χρι

στϛ ϛ ϛ τϛ ϛ Θε ε ε ϛ αυ τον ι κε τευ
 ϛ ϛ σα υ περ η μων μη παυ ση δε ο ο ο
 με ε ε ε θα α α α τω ων ει εις σε με ε τα
 Θε ε ον τας ελ πι ι ι δα ας θε ε ε
 με ε ε ε ε νων Θε ο το κε πα νυ μνη η τε
 και αιαι α πει ει ρο γα με

Στίχ. Ὕμωσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν
 και ου μη α

θε τη η η σει ει α α αυ την

α βι τι κην ω δην ση με ε ρον λα α οι

α α σω μεν Χρι στω ω ω τω Θε ε ε ω

α πε νε χθη σον ται φη σι τω βα σι λει Παρ θε ε

ε ε νοι οι ο πι ι ι σω α α αυ της α πε

νε χθη σο ον ται εν ευ φρο συ νη η και αι α γα αλ

λι ι ι α α α α σει ει ει η γα αρ εκ σπερ

μα α τος Δα α βιδ δι ης η μεις ε θε ω

ω ω θη η η η μεν εν ταις χερ σι τϛ ε αυ της

Υι υ και Δε ε σπο ο τϛ εν δο ξωσ και υ περ λο ο
 γον με τα τι ι ι θε ε ε ε ται ην ως μη
 τε ρα θε ε υ α νυ μνεν τες βο ω με εν και
 λε ε ε γο ο ο ο μεν σω σον η η μας τϛ ο
 μο λο γϛ ϛ εν τα ας σε θε ε ο ο ο το ο ο ο
 ο κον α πο πα α ση ης πε ρι στα α σε
 ε ε ως και λυ τρωσαι κιν δυ υνων τας ψυ υ χας
 η μω ων

Ἦχος Πα ϕ

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω
 και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι
Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τϛ ϛ ϛ
 αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α
 μην
Ο τε ε ξε δη μη σας θε ο το κε Πα αρ θε
 ε νε προς τον εκ σου τε ε ε χθε ε εν τα

Πα
 Α α φρα α α α αστως πα ρην Ι α κωβος ο
 Α δελ φο θε ε ος και πρωτος ι ε ε ρα α α α αρ
 χης Β8
 Πα Πε τρος τε η τι μι ω τα τη κο ρυ υ φαι
 Πα
 αι αι α των θε ο ο ο λο ο ο γων α α
 κρο ο ο ο ο της και συμ πας ο θει ος τω ω ω ων
 α α πο στο ο ο λω ων χο ο ο ρος Πα
 εκ φαν
 Β8 Πα
 το ρι καις θε ο λο γι ι ι αι αις υ μνο ο λο γου
 ου ου ου ουν τες Πα το θει ον και ε ξαι σι ι ον Πα της
 Χρι στου του Θε ου οι κο νο μι ι ι ι α ας μν στη η
 Β8
 η η ρι ι ι ι ον και το ζω αρ χι κον και θε
 ο δο χον σου σω μα κη δευ σα αν τε ες ε ε χαι ρον
 Πα Β8
 Πα νυ υ υ μνη η η η τε υ περ θε εν δε
 αι πα να γι αι και προ σβυ τα α ται των αγ γε λων
 Πα
 δυ υ να α μεις το θα αυ μα εκ πλητ το ο ο
 με ε ε ε ναι κε κυ φυι υι αι αλ λη η λαις ε
 Β8
 ε ε ε λε ε ε ε γον α ρα τε υ μων τα ας

πυ υ υ λας και υ πο δε ξα σθε την τε κου ουσαν τον
 ου ρα α νου και αι γη η ης ποι οι η η η την
 δο ξο λο γι αις τε α νυ μνη σω ω μεν το σε πτον
 και α γι ο ον σω ω ω ω μα το χω ρη σαν
 τον η μιν α θε ω ω ρη τον και Κυ υ υ
 ρι ι ι ι ον δι ο περ και η μεις την μνημην σου
 ε ο ορ τα ζο ον τες εκ βο ω μεν σοι πα
 νυ υ υ μνη η η η τε χρι στι α νων το κε
 ρας υ ψω σο ον και σω ω ω σον τας ψυ χα ας
 η η μω ω ω ω ν

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὁδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς

τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον. (ἐκ γ')

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος 4/9 Πα ρ

Εν τη Γεν νη σει την παρ θε νι αν ε φυ λα
ξας ^Δ₉ εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε
ο το κε ^π₉ με τε στης προς την ζω ην Μη τηρ υ
πα α αρ χου σα της ζω ης ^Δ₉ και ταις προ σβει αις
ταις σαις ^Δ₉ λυ τρου με νη εκ θα να του τας ψυ χα ας η η
μων ^π₉

τὸ τέλος: ⁷₉
τας ψυ χα ας η η μω ω ω ω ν ^π₉
* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἄρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεύς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεύς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, ἧς τὴν κοίμησιν ἐορτάζομεν, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἀγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλέησαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *